

seikkoja, mitkä todistavat nykyaikaisten kapitalistien pyrkivän tilanteeseen, missä työläisillä ei ole oikeutta lakkoutua. Näin ovat asiat esim. Italiassa.

Mutta työnantajain ja työläisten etujen välistä ristiriitaa ei voida poistaa eikä ratkaista lakien avulla. Lakkoja ei voitu ehkäistä menneinä aikoina, jolloin kahleorjat suorittivat työt. Lakkoja ei voida nykyäänkään ehkäistä. Ne puhkeavat välttämättömästi silloin, kun työläiset joutuvat sellaiseen asemaan, että he eivät voi elää saamatta parannuksia työ- ja olosuhteisiinsa. Lakkojen ehkäisemiseksi tarkoitettut lait vain aiheuttavat sen, että lakko-

taistelut muodostuvat suoranaiseksi kapi-nayrityksiksi ja verisiksi kamppailuiksi. Lakot ovat taloudellisessa elämässä löytyvistä syistä johtuvia seurauksia, jotka häviävät vasta sitten kun nämä syyt hävietään. Lakot ovat näytelleet vissiä osaa yhteiskunnallisessa elämässä aina siitä saakka kun toiset ihmiset alkoivat käyttämään toisia riistettävinaan ja ne jatkavat tuota "osansa näyttelemistä" siihen saakka, että yhteiskunnalliselle elämälle, ihmisten hyvinvoinnille välttämättömät välineet joutuvat yhteiskunnallisesti omistettaviksi.

Valkoihoiset Herrat Ja Keltaset Orjat

Kappaleita tosielämästä Hollannin-Intiassa.

HERRAT ovat herroja ja siat sikoja, valka ne "voissa paistaisi." Hallitsijat ovat hallitsijoita, riistäjät riistäjiä kaikkialla kautta maailman. Riistäjäin ja riistettävain välit eivät tahdo pysyä suopeina, vaikka niitä kuinka valheellisilla jutuilla vaalittaisiin. Se aineellisten etujen ristiriitaisuus kun kerran on olemassa, niin johdonmukaisestihan se vaikuttaa ja ilmaantuu jos yhdellä niin toisellakin tavalla.

Mutta valkoihoiset pitävät itsensä "sivistyneinä." Ja "sivistyneitähän" he ovatkin, osaavat laittaa rusetin leukansa alle ja kammata tukkansa kahtia ja osaavat muitakin konsteja, jotka ovat vieraita alkuperäisellä sivistystasolla oleville ihmisille. Kuitenkin tuo valkoihoinen sivistys kärsii ja halttaa. Se ei ulotu kaikkiin paikkoihin eikä asioihin, varsinkaan sellaisiin, mitkä koskevat inhimillisyyttä.

Valkoihoiset "sivistyneet" pitävät oikeutenaan kohdella alusmaittensa alkuasukkaita tavalla, mikä muistuttaa enempi eläimellisyyttä kuin ihmisyyttä. Nämä alkuasukkaat kylläkin kelpaavat riistettäväksi. Siihenpä ne supistuvatkin oikeudet, mitkä "empimättä" annetaan; annetaan empimättä, jos nimittäin tarvitaan riistettäviä, niitäkään kun ei aina voida käyttää ja niin ollen myöskään ei tarvita. Kun valkoihoiset herrat sanovat, että "menkää ja tehkää se," niin keltaihoisten ihmisten, olkoonpa he sitten aikuisia tai kasvavia lapsia, ei auta kieltäytyä määräyksestä.

Sen jos he tekevät, kieltäytyvät nimittäin, niin seuraukset voivat olla vakavat, ruumiillisia kärsimyksiä ja tuskia tuottavia.

Kaikkea tätä nuori, yhdeksän vuotias Sidin ei käsittänyt ja siksi kai hän nyt kulkee toinen silmäkuoppa tyhjänä. Valkoihoiset herraskaiset pelasivat jalkapalloa ja nuori Sidin istui rauhallisena puunvarjossa ja seurasi peliä, jota hän ei edes ymmärtänyt. Jos peli olisi ollut nuorten poikasten, niin mahdollisesti Sidinkin olisi ollut innostuneempi. Mutta peli oli aikuisten, täyten miesten ja jo sekin seikka vaikutti nuorukaiseen eri tavalla.

Yksi valkoihoisista miehistä potkasi palloa niin lujasti, että se lensi yli aidan riisipeltoon, minä omistaa valkoihoinen maanomistaja. "Sidin, juokse hakemaan pallo!" huusi yksi valkoihoisista pallonpelaajista. "Ei, en minä mene, maanomistaja lyö, jos minä menen hänen riisipeltoonsa," vastasi Sidin ja istui rauhallisena paikallaan. Mutta sitä hänen ei olisi pitänyt tehdä. Valkoihoinen herra sieppasi maasta kepin ja löi sillä Sidin kasvoille. Poikanen kaatui maahan ja eikä tiennyt mitään sen jälkeen tapahtui. Jonkun ajan kuluttua hän virkosi jälleen ja alkoi valittamaan tuskissaan. Toinen silmä oli mennyt puhki.

Koko juttu päättyi tähän. Tavallisissa oloissa voitaisiin edes olettaa, että moisesta raakatyöstä joutuu syytteeseen, mutta niin ei ole asiat Hollannin-Intiassa. Ilkityön tekijää ei edes ajottu-

kaan asettaa syytteeseen, sillä tapaus oli vain yksi niistä väkivaltaisuuksista, joitten uhriksi harva se päivä joku alkuasukkaista joutuu.

Javan saarella rangaistaan vain alkuasukkaita. Vankilat ja pakkotyö, ne ovat yksinkertaisesti intialaisia orjia varten, valkoihoisten ei niistä tarvitse osallistua, vaikka rikoksiakin tekevät.

Javan saarella olevan sokeriviljelyksen omistaa hollantilainen kapitalisti Bilbo. Tämä nälkimys kyllä ilkeää käyttää kaikkia mahdollisia keinoja, ja aivan mahdottomalta tuntuviakin, riistäessään työläisiään. Viime kesänä Bilbo värväsi sokeriviljelykselleen työhön kolmesataa nuorukaista, joukossa ollen aivan alaikäisiä lapsia. Näitten lapsiorjain täytyi allekirjoittaa tai hyväksyä sopimus, jossa määrättiin, että pienimmästäkin sopimuksessa määrättyjen ehtojen rikkomisesta voidaan viedän koko palkka.

Nämä alaikäiset lapsiorjat joutuivat työskentelemään kuumassa aurinkopaisteessa kaksitoistatuntisia työpäiviä. Työtä täytyi tehdä jatkuvasti, lukuunottamatta keskipäivällä puolta tuntia, mikä kuului päivällisen ajaksi. Töitten peräänkatsojat, pomomiehet, saivat olla suurten puitten varjoon laitetuissa teltoissa, joista sitten kaukoputkien avulla seurasivat, kun orjat työskentelivät sokeriviljelyksellä.

Pomot käyttivät pitkäsiimaisia ruoskia, joilla voi lyödä useita samalla kertaa. Näillä ruoskilla annetut iskut jättivät veriset jäljet, haavat, joita sitten polttava auringonpaiste "hyväili" tuotetaan sanomattomia tuskia.

Mutta auringonpaiste ei ollut kaikkein pahinta. Javan saarella löytyy kärpäsiä, jotka purevat ja erikoisesti sellaisia paikkoja, mistä ihonpinta on rikki ja verta tihkuu. Nämä kärpäset näyttävät tykkäävän orjain verestä ja hiestä aivan samalla tavalla kuin hollantilainen Bilbo ja muut hänen luokkaveljensä.

Nämä lapsiorjat hyväksyivät sopimuksen, missä määrättiin töiden jatkumisajaksi neljä viikkoa. Mutta näin kauan heitä ei "tarvittu." Bilbo apulaisineen käytti terroria, jonka kautta säästyttiin palkkain maksusta. Kun lapsiorjat olivat tehneet työtä kymmenen päivää, niin sokeriviljelykselle tuotiin joukko uusia orjia. Työssä olevat kutsuttiin konttorin edustalle. Itse Bilbo tuli ulos ja kysyi: "ovatko kaikki saapuvilla?" Kolmesta

Kapitalistiset valtiot tykkäisivät sellaisista alusmaalaisista, noin kuvannollisesti puhuen, joilla ei olisi päitä ollenkaan.

asetetusta poliisista yksi vastasi kaikkien olevan saapuvilla. Sen jälkeen eräs toinen poliiseista kailoi esille paperilapun ja nimitti siitä toistakymmentä työläistä kysyen näiltä: "Öletteko te Sarekat Rajatin jäseniä? (Tämä on kansallinen valankumouksellisten järjestö). Kaikki vastasivat kieltävästi. Mutta tämä ei tyydyttänyt poliiseja. "Te, senkin petturit," huusivat poliisit, "jos ette poistu täältä nopeasti, niin me ammusme jokaisen sorkan!" Tästä "keltaihoiset orjat" luonnollisestikin säikähtivät niin, että juoksisivat pakoon sen kuin kerkesivät Paenneille orjille ei tarvinnut maksaa mitään ja näin tässäkin tapauksessa Bilbo sai kymmen päivän työt ilmaiseksi.

Tällaiset tapaukset ovat tavallisia. Ne todistavat, että hollantilaiset ovat yhtä raakamaisia alusmaansa asukkaita kohtaan kuin englantilaiset, ranskalaiset, amerikalaiset ja kaikki muutkin, jotka alusmaitten nimessä sortavat ja riistävät alkuperäisellä kehitystasolla olevia, heikkoja kansoja, jotka eivät ole kyllin voimakkaita suojelemaan itseänsä. Kaikkien näiden maiden porvarilliset sanomalehdet kirjoittavat väritetyin sanoin, kuinka muka näitä alkuperäisellä tasolla olevia kansakuntia "sivistetään" sekä yhteiskunnallisesti että taloudellisesti. Kapitalistit tahtovat vain suuria liikevoittoja, eikä mitään muuta.